

[Anne Grete Holmsgård]

pen ved at sige: man skal stadig væk skønne over den enkelte families situation, men nu må man kun skønne op til de maksimale dagpenge. Hvad bliver det næste gang? Og det sker samtidig med, at man langsomt begynder at undergrave de få retsprincipper, som stadig væk er tilbage i bistandsloven.

Det er sikkert rigtigt, at regeringen vil holde øje med, hvad der sker inden for § 48-området, den paragraf, der drejer sig om hjælpemidler til forældre, der har handicappede børn i hjemmet. Men hvad med de andre områder? Vil man også holde øje med dem? Og hvad vil man gøre, når man samtidig pålægger kommunerne at spare? Man giver dem utrolig vide beføjelser til at foretage besparelser og smider bare ansvaret over på kommunerne. Det er dem, der kan få lov at føre kniven.

Hr. Taanquist, som var ordfører for socialdemokratiet sidste gang, sagde til mig, at han mente, det var meget rimeligt, at man nu indførte et loft i bistandslovens § 37, fordi man brugte flere og flere penge på det område. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vende det om og spørge: ja men hvorfor bruger man flere og flere penge på dette område? Det gør man, fordi der er flere og flere folk, der ikke kan klare sig uden bistandshjælp, og det er ikke, fordi de er dårlige samfundsborgere, eller fordi de ønsker ligesom at klæbe sig på andre og få andre til at betale for sig. Det er simpelt hen, fordi den økonomiske situation og det samfundssystem, vi har, betyder, at flere og flere folk ikke kan klare sig selv, og det drejer sig bl.a. om 10.000 unge mennesker hvert år, der kommer ud af skolen og direkte ud til arbejdsløshed uden mulighed for at få en uddannelse, uden mulighed for at få et job. Hvis man ser på bistandsstatistikken, viser det sig nemlig, at stigningen især ligger inden for denne gruppe af meget unge mennesker.

Jeg vil da også godt spørge: hvad er det, der er så socialt rimeligt, og hvad er det, der øger den sociale solidaritet, ved at man siger, at nu skal det være den enkelte, der modtager ydelser, der i stigende grad selv skal betale for det, som tidligere har været et kollektivt område? Det må vel stadig væk være et kollektivt område for alle skatteydere i dette samfund at være med til at betale for de personer, der af den ene eller den anden årsag ikke kan forsørge sig selv, som har et handi-

cappet barn, selv er handicappet, har børn, der skal i daginstitutioner osv. osv.

Fru Aase Olesen mente, det var stærkt overdrevet, at dette ville komme til at ramme de enkelte børnefamilier, de enkelte forældre, der har børn i daginstitutioner. Det kan da godt være, at der er nogle forældre, der ikke vil få det hårdere, men der er altså også nogle, der vil få det hårdt, og jeg synes, det er lidt fejlagtigt at trække netop det spørgsmål, der hedder søskendemoderation, frem, altså den regel, der siger, at man giver et nedslag i betalingen for forældre, der har flere børn. For rent faktisk er det jo sådan, at langt de fleste kommuner allerede i dag har denne søskendemoderation, og derfor kommer det i de udregninger, vi har fået gennem socialudvalget, til at se meget pænere ud, end det gør i praksis rundt omkring hos de enkelte familier. Det kommer også til at ramme de forældre, som hidtil har haft en socialpædagogisk friplads til deres børn. Man kan godt sige: ja men måske har de råd til det, måske har de en almindelig indtægt. Men vil de bruge den? Det kommer til at ramme forældrene, men det kommer især til at ramme de enkelte børn. Det gælder børnenes tarv.

Inge Krogh (KrF):

Venstres ordfører, hr. Brixtofte, gør meget ud af at beklage, at invaliditetsydelsen, der andrager ca. 10.000 kr. – det første år kun 5.000 kr. – begynder at aftrappes ved en socialindkomst på 125.000 kr. og helt er aftrappet ved 160.000 kr. Men hr. Brixtofte glemmer ganske at omtale, at såvel bistandstillæg som plejetillæg, der andrager 40.000 kr., bevares.

Hr. Brixtofte beklager, at forældre til handicappede børn skal have deres forhold endevendt, men det er nu sket altid i den tid, man i det hele taget har kunnet få hjælp til handicappede børn. Der er ingen, der har kunnet få ekstraudgifter betalt, uden at det er dokumenteret, at det er ekstraudgifter, og sådanne familier har altid været fulgt såvel af socialrådgivere som af hjemmevejledere. Det ved jeg af erfaring fra mit arbejde inden for forsorgen.

Det konservative folkeparti har altid talt meget om besparelser, specielt om besparelser på bistandsloven, men siger nu fra, da der virkelig er foreslået besparelser på dette